

Willibrordské poselství 2023

Pozdravné poselství starokatolických a anglikánských biskupů kontinentální Evropy k jejich církvím u příležitosti svátku svatého Willibrorda 7. listopadu 2023.

Willibrordské poselství rozesílají každoročně anglikánští a starokatoličtí biskupové v kontinentální Evropě, kteří se každé léto společně setkávají na biskupské konferenci. Letos byl sepsáním společného poselství pověřen švýcarský biskup Harald Rein.

Zůstat ve hře i v době změn

Drazí bratři a sestry ve víře,

V červnu 2023 se v estonském Tallinu konalo shromáždění Konference evropských církví (KEK). Mottem bylo „Pod Božím požehnáním - utváříme budoucnost“. Sešlo se zde více než 300 delegátů křesťanských církví. V KEK jsou zastoupeny tři církevní rodiny: protestantská, pravoslavná a anglikánská/starokatolická. Nové předsednictvo má následující složení: arcibiskup Nikitas z Thyateiry a Velké Británie (pravoslavná církev), vrchní církevní rada páter Frank Kopania (Evangelická církev Německa) a biskupka Dr. Dagmar Winterová (Anglická církev). Mnohem důležitější jsou však věcná usnesení a témata valného shromáždění KEK. A to především prohlášení o válce na Ukrajině, o klimatické změně a ekologické krizi a o migraci a vysídlení. Ruská invaze na Ukrajinu byla rázně odsouzena. V oblasti ochrany stvoření jsme všichni vyzváni k tomu, abychom byli vzorem společnosti. Musíme se také bránit jazyku, který škatulkuje a dehumanizuje lidi, kteří se ocitli na útěku.

Všichni jsme vyzváni k tomu, aby prohlášení nezůstala jen prohlášeními ve smyslu utišení našeho svědomí. Na první pohled se může zdát, že na pozadí stále narůstajících problémů toho můžeme konkrétně udělat jen málo. A přece každý závazek stojí za to. Pokud totiž každý (já, farnost, diecéze) udělá byť jen malý krok, společně dosáhneme rozhodujících věcí, aby se Evropa stala přívětivějším místem pro život všech lidí. Například můžeme finančně i věcně podpořit rodiny uprchlíků v našem společenství. Také má smysl dávat příklad vědomého životního stylu v našich soukromých návycích i v církvi, který šetří zdroje této země a přispívá tak k tomu, aby země zůstala místem přátelským k životu co největšího počtu lidí.

Mohou to být malé krůčky, ale záleží na vytrvalosti a houževnatosti, jak se dočteme v podobenství o prosící vdově v 18. kapitole Lukášova evangelia, ve verších 1 až 8. Na první pohled vdova v tomto podobenství obtěžuje soudce, až ten, otráven jejím dotíráním, nakonec vynese rozsudek v její prospěch. Tématem však není soudce nebo nějaký obraz Boha či samotná modlitba, ale síla víry. Vdova může změnit svět a něčeho dosáhnout z osobního přesvědčení a jistoty. I když se to zpočátku zdá beznadějně. Vdova to mohla vzdát nebo být zklamaná. Ona však vytrvala. My křesťané můžeme změnit svět a pohnout jím, pokud, řečeno moderními slovy, zůstaneme ve hře.

Nic, co žádáme, požadujeme nebo děláme v Božím jménu, tedy není marné. Vytrvalost souvisí také s vytrvalostí, s níž se jako křesťané angažujeme a prosazujeme v sekulární společnosti: „Pod Božím požehnáním - utváříme budoucnost.“

Svatý Willibrord přinesl křesťanskou víru do velké části Evropy. Poslední verš citovaného podobenství říká: „Ale nalezne Syn člověka víru na zemi, až přijde?“ Odpověď zůstává otevřená. Věřím a přeji nám všem v tomto směru dobré zkušenosti a úspěch.

+ Harald Rein